

POSTANOWIENIE

20 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

na posiedzeniu niejawnym 20 marca 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa Skarbu Państwa - Szefa Wojskowego Zarządu
Infrastruktury w Poznaniu
przeciwko M. B. i E. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości w P.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej Skarbu Państwa - Szefa Wojskowego Zarządu
Infrastruktury w Poznaniu
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu
z 12 kwietnia 2023 r., I AGa 158/22,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 5 400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia niniejszego postanowienia powodowi do dnia zapłaty.**

UZASADNIENIE

Powód – Skarb Państwa – Szef Wojskowego Zarządu Infrastruktury w Poznaniu wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

z 12 kwietnia 2023 r., wydanego w sprawie przeciwko M. B. i E. sp. z o.o. w upadłości z siedzibą w P. o zapłatę.

Skarżący uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem w sprawie następującego zagadnienia prawnego:

Czy orzekając o roszczeniu regresowym inwestora wobec wykonawcy (art. 376 § 1 k.c.), powstałym na skutek uiszczenia przez inwestora na podstawie art. 647¹ § 5 k.c. (w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 czerwca 2017 r.) wynagrodzenia na rzecz podwykonawcy, sąd powinien badać zakres roszczenia regresowego przy uwzględnieniu całości rozliczeń między inwestorem a wykonawcą, czy też sposób rozliczenia stosunku wewnętrznego między inwestorem a wykonawcą pozostaje bez znaczenia dla zakresu roszczenia regresowego?

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zagadnienie prawne powinno zostać sformułowane w oparciu o okoliczności mieszczące się w stanie faktycznym sprawy wynikającym z dokonanych przez sąd ustaleń, a jednocześnie powinno być przedstawione w sposób ogólny i abstrakcyjny tak, aby umożliwić udzielenie uniwersalnej odpowiedzi, niesprowadzającej się do samej subsumpcji i rozstrzygnięcia konkretnego sporu (zob. m.in. postanowienia SN z 11 stycznia 2024 r., I CSK 6184/22; z 13 grudnia 2023 r., I CSK 5954/22; z 25 października 2023 r., III USK 286/22).

Zagadnienie postawione w niniejszej sprawie nie odzwierciedla rzeczywistego problemu o charakterze prawnym, ponieważ odpowiedź na nie wynika bezpośrednio z treści art. 376 k.c., zgodnie z którym o możliwości i zakresie roszczenia regresowego rozstrzyga treść stosunku prawnego istniejącego między współdłużnikami. Poprzez zadanie takiego pytania skarżący usiłował natomiast przedstawić własną wersję okoliczności faktycznych sprawy i ich wpływu na treść stosunku pomiędzy stronami. Taki zabieg nie odpowiada jednak wymaganiom stawianym istotnemu zagadnieniu prawnemu jako przyczynie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Zagadnienie powinno bowiem mieć charakter wyłącznie jurydyczny i przedstawiać problem o wysokim stopniu skomplikowania. Natomiast kwestionowanie ustaleń faktycznych poczynionych w sprawie na etapie

postępowania kasacyjnego jest już niemożliwe ze względu na treść art. 398³ § 3 oraz art. 398¹³ § 2 k.p.c.

Z tej przyczyny Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania, o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zaś na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 i § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

[SOP]

[ał]